



Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

20 decembrie 2017 *

„Trimitere preliminară – Agricultură – Organizarea comună a piețelor – Program operațional în sectorul fructelor și legumelor – Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 361/2008 – Articolele 103b, 103d și 103g – Asistență financiară din partea Uniunii Europene – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 – Articolul 60 și anexa IX punctul 23 – Investiții realizate în exploatațile și/sau la sediile organizației de producători – Noțiune – Încredere legitimă – Securitate juridică”

În cauza C-516/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal, Austria), prin decizia din 27 septembrie 2016, primită de Curte la 3 octombrie 2016, în procedura

Erzeugerorganisation Tiefkühlgemüse eGen

împotriva

Agrarmarkt Austria,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul A. Rosas, președinte de cameră, doamna A. Prechal și domnul E. Jarašiūnas (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Erzeugerorganisation Tiefkühlgemüse eGen, de G. Burgstaller, Rechtsanwalt;
- pentru Agrarmarkt Austria, de R. Leutner, în calitate de agent;
- pentru guvernul austriac, de C. Pesendorfer, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de B. Eggers, de K. Skelly și de A. Lewis, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 103c, a articolului 103d alineatul (2) și a părților IX și X din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO 2007, L 299, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 361/2008 al Consiliului din 14 aprilie 2008 (JO 2008, L 121, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1234/2007”), a articolelor 65, 66 și 69 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (JO 2007, L 350, p. 1), a articolului 51 alineatul (7) și a articolelor 64, 65 și 68-70 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO 2011, L 157, p. 1), precum și a principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime. Aceasta privește de asemenea interpretarea și validitatea punctului 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, validitatea articolului 21 alineatul (1) litera (i) și a articolului 52 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul nr. 1580/2007, precum și validitatea articolului 50 alineatul (3) litera (d) și a articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Erzeugerorganisation Tiefkühlgemüse eGen (denumită în continuare „ETG”), pe de o parte, și Agrarmarkt Austria (denumită în continuare „AMA”), persoană juridică de drept public care acționează în special ca organism plătitor, pe de altă parte, în legătură cu o decizie prin care AMA a constatat neeligibilitatea pentru ajutor financiar din partea Uniunii Europene a unei investiții realizate de ETG și, în consecință, a refuzat plata acestui ajutor pentru anul 2014, în măsura în care fusese solicitat pentru investiția respectivă, și a dispus restituirea ajutorului deja primit pentru aceasta.

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 1234/2007

- 3 Titlul I din partea II din Regulamentul nr. 1234/2007 se referă la intervenția asupra pieței. Capitolul IV din acest titlu privește regimurile de ajutor și, în acest capitol, secțiunea IVa, introdusă în Regulamentul nr. 1234/2007 prin Regulamentul nr. 361/2008, se referă la ajutoarele în sectorul fructelor și legumelor. Subsecțiunea II din această secțiune IVa este intitulată „Fonduri și programe operaționale”. Aceasta cuprinde articolele 103b-103g din Regulamentul nr. 1234/2007.
- 4 Articolul 103b din acest regulament, intitulat „Fonduri operaționale”, prevede:

„(1) Organizațiile de producători din sectorul fructelor și al legumelor pot crea un fond operațional. Fondul este finanțat prin:

 - (a) contribuțiile financiare ale membrilor sau ale organizației de producători;
 - (b) ajutor financiar [al Uniunii] care poate fi acordat organizațiilor de producători.

(2) Fondurile operaționale se utilizează numai pentru finanțarea programelor operaționale aprobate de statele membre în conformitate cu articolul 103g.”

- 5 Articolul 103c din Regulamentul nr. 1234/2007, intitulat „Programe operaționale”, prevede la alineatul (1):

„Programele operaționale în sectorul fructelor și în cel al legumelor urmăresc două sau mai multe dintre obiectivele menționate la articolul 122 litera (c) sau dintre următoarele obiective:

- (a) planificarea producției;
 - (b) ameliorarea calității produselor;
 - (c) creșterea valorii comerciale a produselor;
 - (d) promovarea produselor, proaspete sau prelucrate;
 - (e) măsuri de mediu și metode de producție care să respecte mediul, inclusiv agricultura ecologică;
- [...]”

- 6 Articolul 103d din acest regulament, intitulat „Ajutor financiar [din partea Uniunii]”, prevede:

„(1) Ajutorul financiar [din partea Uniunii] este egal cu valoarea contribuțiilor financiare menționate la articolul 103b alineatul (1) litera (a) plătite efectiv, dar limitate la 50 % din valoarea reală a cheltuielilor suportate.

(2) Ajutorul financiar [din partea Uniunii] este limitat la 4,1 % din valoarea producției comercializate de fiecare organizație de producători.

Cu toate acestea, respectivul procent poate fi majorat la 4,6 % [...] cu condiția ca suma ce depășește 4,1 % [...] să fie utilizată numai pentru măsurile de prevenire și gestionare a crizelor.

[...]”

- 7 Articolul 103g din regulamentul menționat se referă la aprobarea programelor operaționale. Acesta prevede:

„(1) Proiectele de programe operaționale sunt prezentate autorităților naționale competente care le aprobă, le resping sau solicită modificări în conformitate cu dispozițiile prezentei subsecțiuni.

(2) Organizațiile de producători comunică statului membru valoarea estimată a fondului operațional pentru fiecare an și prezintă motivele formulate pe baza devizelor pentru programele operaționale, a cheltuielilor pentru anul în curs și, posibil, pentru anii anteriori și, după caz, a estimărilor privind volumul producției pentru anul următor.

(3) Statul membru comunică organizației de producători sau asociației de organizații de producători valoarea estimată a ajutorului financiar [din partea Uniunii], în conformitate cu plafoanele stabilite la articolul 103d.

(4) Plata ajutorului financiar [din partea Uniunii] se efectuează pe baza cheltuielilor suportate pentru acțiunile vizate de programul operațional. Pentru aceleași planuri se pot face și plăți în avans, cu condiția furnizării unei garanții.

(5) Organizația de producători comunică statului membru valoarea finală a cheltuielilor pentru anul precedent, anexând în acest sens toate documentele justificative, pentru a putea astfel primi soldul ajutorului financiar [din partea Uniunii].

[...]

- 8 În titlul II din partea II a Regulamentului nr. 1234/2007, referitoare la „[r]egulile privind comercializarea și producția”, capitolul II este consacrat „[o]rganizații[lor] producătorilor, organizații[lor] interprofesionale și organizații[lor] de operatori”. În acest capitol, articolul 122 din regulamentul menționat, intitulat „Organizații de producători”, prevede:

„Statele membre recunosc organizațiile de producători care:

[...]

- (c) [urmăresc] unui scop specific care poate, în special sau în ceea ce privește sectorul fructelor și al legumelor, să includă în special unul sau mai multe dintre următoarele obiective:
- (i) asigurarea programării și a adaptării producției la cerere, în special în privința calității și a cantității;
 - (ii) concentrarea aprovizionării și a plasării pe piață a produselor obținute de membrii săi;
 - (iii) optimizarea costurilor de producție și reglementarea prețurilor de producție.”
- 9 Anexa I la Regulamentul nr. 1234/2007 este intitulată „Lista produselor menționate la articolul 1 alineatul (1)”. Aceasta precizează, în partea IX, referitoare la fructe și legume, că regulamentul în cauză se aplică în special produselor care se încadrează la codul NC ex 0709, desemnate drept „[a]lte legume, proaspete sau refrigerate, excluzând [anumite categorii de ardei, de mășline și de porumb]”. În partea X din anexă, referitoare la produsele din fructe și legume procesate, această anexă precizează că regulamentul în cauză se aplică în special celor care se încadrează în codul NC ex 0710 desemnate drept „[l]egume (nepreparate sau preparate prin fierbere la abur sau prin fierbere în apă), congelate, excluzând [anumite categorii de porumb, de mășline și de ardei]”.
- 10 Regulamentul nr. 1234/2007 a fost abrogat, începând de la 1 ianuarie 2014, prin Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 671). Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 231 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1308/2013, toate programele plurianuale adoptate anterior datei de 1 ianuarie 2014 continuă să fie guvernate de dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 1234/2007 până la expirarea lor.

Regulamentul nr. 1580/2007

- 11 Articolul 21 din Regulamentul nr. 1580/2007 conține definiții. La alineatul (1), acesta prevede:

„În sensul prezentului titlu [III, referitor la organizațiile de producători]:

[...]

- (i) «transformare primară» desemnează transformarea fructelor sau legumelor în produsele enumerate în anexa I la Tratatul [FUE]. Nu se consideră transformare primară operațiunile de curățare, tăiere, aranjare, uscare și ambalare a produselor în stare proaspătă în vederea comercializării;

[...]

- 12 Capitolul II din acest titlu III este intitulat „Fonduri și programe operaționale”. Secțiunea 1 din acest capitol II, care conține articolele 52 și 53 din regulamentul menționat, privește „[v]aloarea producției comercializate”. Articolul 52, intitulat „Baza de calcul”, prevede:

„(1) În scopul prezentului capitol, valoarea producției comercializate pentru o organizație de producători se calculează pe baza producției membrilor organizațiilor de producători, pentru care este recunoscută organizația de producători.

[...]

(6) Producția comercializată trebuie facturată în faza de *«franco organizația de producători»*:

(a) dacă este cazul, ca produs ambalat, pregătit sau care a fost supus unei transformări primare;

[...]”

- 13 Articolul 52 din Regulamentul nr. 1580/2007 a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 687/2010 al Comisiei din 30 iulie 2010 (JO 2010, L 199, p. 12), intrat în vigoare la 7 august 2010, care a introdus un nou sistem de calcul al valorii producției comercializate. Acest nou sistem de calcul a fost preluat la articolul 50 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.
- 14 Secțiunea 3 din capitolul II din Regulamentul nr. 1580/2007, care conține articolele 57-68 din acesta, este consacrată programelor operaționale. Articolul 61 din acest regulament, intitulat „Conținutul programelor operaționale și cheltuielile eligibile”, precizează, la alineatul (3) al treilea paragraf, că „[i]nvestițiile sau acțiunile pot fi realizate în exploatații individuale ale membrilor organizației de producători, cu condiția ca acesta să contribuie la obiectivele programului operațional[, că, în cazul în care un membru părăsește organizația de producători, statele membre se asigură că investiția sau valoarea reziduală a acesteia este recuperată, cu condiția ca statul membru să nu dispună altceva” și, la alineatul (4), că „[p]rogramele operaționale nu includ acțiunile sau cheltuielile menționate în lista prevăzută în anexa VIII”. Punctul 22 din această anexă VIII se referă la „investiții sau alte tipuri de acțiuni similare care nu sunt realizate în exploatarea organizației de producători, a asociației organizațiilor de producători, a filialei [...]”.
- 15 Articolele 65 și 66 din Regulamentul nr. 1580/2007 sunt intitulate „Decizia” și, respectiv, „Modificarea programelor operaționale pentru anii următori”. Dispozițiile acestor articole au fost preluate, fără modificări de fond, la articolele 64 și 65 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.
- 16 În secțiunea 4 din capitolul II menționat, intitulată „Ajutor”, figurează articolele 69-73 din Regulamentul nr. 1580/2007. Dispozițiile articolului 69 din acest regulament, referitor la quantumul ajutorului acordat, și ale articolului 70 din acesta, intitulat „Cereri”, au fost preluate, fără modificări de fond, la articolele 68 și 69 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.
- 17 Regulamentul nr. 1580/2007 a fost abrogat prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, intrat în vigoare la 22 iunie 2011, trimiterile la regulamentul abrogat înțelegându-se ca trimiteri la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011

- 18 Considerentul (42) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011 prevede:

„În cazul unor investiții realizate la exploatațiile individuale, pentru a se evita îmbogățirea nejustificată a unei persoane private care a renunțat la calitatea de membru al organizației în timpul vieții utile a investiției, trebuie să fie prevăzute dispoziții care să permită organizației să recupereze valoarea reziduală a investiției, indiferent dacă aceasta este realizată de un membru sau de organizație.”

- 19 Capitolul II din titlul III din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 se referă la fondurile operaționale și la programele operaționale. Secțiunea 1 din acest capitol, intitulată „Valoarea producției comercializate”, cuprinde articolele 50 și 51 din regulament. Articolul 50 din acesta, intitulat „Baza de calcul”, prevede:

„(1) În cazul unei organizații de producători, valoarea producției comercializate se calculează pe baza producției organizației de producători și a membrilor acesteia și include doar producția fructelor și legumelor pentru care este recunoscută organizația de producători. [...]

[...]

(3) Valoarea producției comercializate nu include valoarea fructelor și legumelor prelucrate sau a oricărui alt produs care nu este un produs din sectorul fructelor și legumelor.

Totuși, valoarea producției comercializate de fructe și legume destinate prelucrării care au fost transformate într-unul dintre produsele din fructe și legume prelucrate enumerate în partea X a anexei I la Regulamentul [nr. 1234/2007] sau în orice alt produs prelucrat menționat în prezentul articol și descris pe larg în anexa VI la prezentul regulament, de o organizație de producători, de o asociație de organizații de producători, de membrii producători ai acestora, [...] fie în mod direct, fie prin externalizare, se calculează ca o rată forfetară procentuală aplicată valorii facturate a respectivelor produse prelucrate. Rata forfetară este de:

[...]

(d) 62 % pentru fructele și legumele congelate;

[...]”

- 20 Articolul 51 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 se referă la perioada de referință. Acesta prevede:

„(1) Plafonul anual al ajutorului menționat la articolul 103d alineatul (2) din Regulamentul [nr. 1234/2007] se calculează în fiecare an pe baza valorii producției comercializate în cursul unei perioade de referință de 12 luni care urmează a fi stabilită de statele membre.

[...]

(7) Prin derogare de la alineat[ul] (1) [...], valoarea producției comercializate pentru perioada de referință se calculează în temeiul legislației în vigoare în cursul respectivei perioade de referință.

Totuși, în cazul programelor operaționale aprobate până la 20 ianuarie 2010, valoarea producției comercializate până în 2007 se calculează pe baza legislației aplicabile în perioada de referință, iar valoarea producției comercializate în 2008 și ulterior se calculează pe baza legislației aplicabile în 2008.

În cazul programelor operaționale aprobate după 20 ianuarie 2010, valoarea producției comercializate în 2008 și ulterior se calculează pe baza legislației aplicabile la momentul aprobării programului operațional.”

- 21 Secțiunea 3 din capitolul II din titlul III din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 este dedicată programelor operaționale și conține articolele 55-67. Articolul 60 din acest regulament, referitor la admisibilitatea acțiunilor în cadrul programelor operaționale, prevede:

„(1) Programele operaționale nu includ acțiuni sau cheltuieli menționate în lista din anexa IX.

[...]

6. Investițiile sau acțiunile pot fi realizate în exploatații individuale și/sau la sediile unor membri producători ai organizației de producători sau ai asociației de organizații de producători, inclusiv atunci când acțiunile sunt externalizate unor membri ai organizației de producători sau ai asociației de organizații de producători, cu condiția să contribuie la realizarea obiectivelor programului operațional. Statele membre se asigură că investiția sau valoarea reziduală a acesteia este recuperată în cazul în care membrul producător părăsește organizația de producători. [...]

7. Investițiile și acțiunile legate de transformarea fructelor și legumelor în fructe și legume prelucrate pot fi eligibile pentru sprijin dacă investițiile și acțiunile respective urmăresc îndeplinirea obiectivelor menționate la articolul 103c alineatul (1) din Regulamentul [nr. 1234/2007], inclusiv a celor menționate la articolul 122 primul paragraf litera (c) din respectivul regulament, și dacă sunt identificate în strategia națională menționată la articolul 103f alineatul (2) din Regulamentul [nr. 1234/2007].”

- 22 Articolul 64 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, intitulat „Decizia”, care reia fără modificări de fond articolul 65 din Regulamentul nr. 1580/2007, prevede:

„(1) După caz, autoritatea competentă din statul membru:

- (a) aprobă quantumurile fondurilor operaționale și programele operaționale care îndeplinesc cerințele Regulamentului [nr. 1234/2007] și cerințele prezentului capitol;
- (b) aprobă programele operaționale, cu condiția acceptării de către organizația de producători a anumitor modificări, sau
- (c) respinge programele operaționale sau părți ale acestora.

(2) Autoritatea competentă din statul membru ia o decizie în legătură cu programele operaționale și fondurile operaționale până cel târziu la data de 15 decembrie a anului prezentării acestora.

Statele membre informează organizațiile de producători în legătură cu respectivele decizii până la 15 decembrie.

Cu toate acestea, din motive justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă din statul membru poate lua o decizie cu privire la programele operaționale și la fondurile operaționale până la data de 20 ianuarie care urmează datei prezentării acestora. Decizia de aprobare poate prevedea că cheltuielile sunt eligibile începând cu data de 1 ianuarie a anului următor prezentării acestora.”

- 23 Articolul 65 din acest regulament, intitulat „Modificarea programelor operaționale pentru anii următori”, reproduce fără modificări de fond textul articolului 66 din Regulamentul nr. 1580/2007. Acesta prevede:

„(1) Organizațiile de producători pot solicita modificări ale programelor operaționale, inclusiv în ceea ce privește durata acestora, până cel târziu la data de 15 septembrie, în vederea punerii în aplicare începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

[...]

(3) Autoritatea competentă din statul membru adoptă decizii privind cererile de modificare a programelor operaționale până cel târziu la data de 15 decembrie a anului în care este depusă cererea.

Cu toate acestea, din motive justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă din statul membru poate lua o decizie cu privire la modificările programelor operaționale până la data de 20 ianuarie care urmează anului în care este depusă cererea. Decizia de aprobare poate prevedea că cheltuielile sunt eligibile începând cu data de 1 ianuarie a anului următor anului în care este depusă cererea.”

- 24 Secțiunea 4 din capitolul II din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, care conține articolele 68-72 din acesta, se referă la ajutoare. În această secțiune, articolul 68 din regulamentul menționat, intitulat „Cuantumul aprobat al ajutoarelor” și care reia textul articolului 69 din Regulamentul nr. 1580/2007, prevede:

„(1) Conform dispozițiilor articolului 103g alineatul (3) din Regulamentul [nr. 1234/2007], statele membre notifică organizațiilor de producători și asociațiilor de organizații de producători cuantumul aprobat al ajutoarelor până cel târziu la data de 15 decembrie a anului care precedă anul pentru care sunt solicitate ajutoarele.

(2) În cazul în care se aplică articolul 64 alineatul (2) paragraful al treilea sau articolul 65 alineatul (3) paragraful al doilea, statele membre notifică cuantumul aprobat al ajutoarelor până la data de 20 ianuarie a anului pentru care sunt solicitate ajutoarele.”

- 25 Articolul 69 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, intitulat „Cererile de ajutor” și care corespunde articolului 70 din Regulamentul nr. 1580/2007, prevede:

„1. Organizațiile de producători depun la autoritatea competentă din statul membru o cerere de ajutor sau de sold de ajutor pentru fiecare program operațional pentru care se solicită ajutor, până cel târziu la data de 15 februarie a anului următor celui pentru care este solicitat ajutorul.

2. Cererile de ajutor trebuie să fie însoțite de documente justificative privind:

[...]

(b) valoarea producției comercializate;

[...]”

- 26 Articolul 70 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, care este intitulat „Plata ajutoarelor”, prevede că „[s]tatele membre plătesc ajutoarele până la data de 15 octombrie a anului care urmează anului de punere în aplicare a programului”.

- 27 Anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 enumeră acțiunile și cheltuielile neeligibile pentru programele operaționale menționate la articolul 60 alineatul (1) din acest regulament. Punctul 23 din aceasta menționează „[i]nvestiții sau alte tipuri de acțiuni similare care nu sunt realizate în exploatarea și/sau la sediile organizației de producători, ale asociației organizațiilor de producători sau ale membrilor săi producători sau ale unei filiale [...]”.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 28 ETG este o organizație de producători în sensul Regulamentului nr. 1234/2007. Prin scrisorile din 15 septembrie 2009, din 19 decembrie 2009 și din 14 ianuarie 2010, aceasta a prezentat Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Ministrul Federal al Agriculturii, Silviculturii, Mediului și Gospodăririi Apelor, Austria) (denumită în continuare „autoritatea austriacă competentă”) o cerere de sprijin în cadrul unui program operațional pentru anii 2010-2014.
- 29 Printre acțiunile care urmau să beneficieze de acest sprijin figura achiziționarea unei linii de prelucrare a spanacului, folosită pentru a transforma spanacul proaspăt recoltat în spanac congelat. Această linie de prelucrare, achiziționată de ETG, fusese pusă în funcțiune în incinta Ardo Austria Frost GmbH (denumită în continuare „Ardo”), un partener contractual al ETG care desfășoară o activitate de prelucrare și de comercializare a produselor ETG. Exploatarea acestei linii urma să se facă „sub supravegherea și responsabilitatea” ETG și, potrivit acesteia, terenul necesar pentru această linie de prelucrare fusese „pus la dispoziția ETG de către Ardo în temeiul unui contract de împrumut pentru instalarea și exploatarea mașinilor [care constituiau linia de prelucrare]”.
- 30 Prin scrisoarea din 19 ianuarie 2010, autoritatea austriacă competentă a aprobat acest program operațional. Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal, Austria) precizează, în această privință, că este cert că, atunci când a considerat investiția respectivă ca fiind eligibilă pentru ajutorul în cauză, această autoritate știa că linia de prelucrare nu se afla pe un teren aparținând ETG, ci pe terenul Ardo. Instanța menționată precizează, în plus, că programul operațional în cauză era întemeiat pe un calcul al valorii producției comercializate stabilit pe baza cifrelor din anul 2009, ETG fiind înființată abia în cursul anului 2009, și că această valoare a fost calculată prin includerea printre altele a „costurilor de prelucrare”, incluzând, pentru spanacul în cauză, „tocarea, spălarea, tăierea, uscarea, opărirea [...] [precum și] congelarea”.
- 31 Au fost autorizate mai multe modificări ale aceluiași program operațional. În particular, prin scrisoarea din 13 decembrie 2013, perioada de referință utilizată pentru calculul valorii producției comercializate a fost modificată. Referirea la anul 2009 a fost înlocuită cu media anilor 2009-2011, valoarea producției comercializate continuând să includă „costurile de prelucrare”.
- 32 Prin decizia din 12 octombrie 2015, AMA a constatat că investiția în respectiva linie de prelucrare nu era eligibilă pentru ajutorul în cauză, în temeiul criteriului de neeligibilitate prevăzut la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, a refuzat, în consecință, plata acestui ajutor pentru anul 2014, în măsura în care fusese solicitat pentru această investiție, și a impus restituirea ajutorului deja primit de ETG pentru investiția respectivă. ETG a formulat o acțiune împotriva acestei decizii la Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal).
- 33 Instanța de trimitere precizează, cu titlu introductiv, că are îndoeli cu privire la dreptul aplicabil, pe de o parte, în ceea ce privește determinarea caracterului admisibil al cheltuielilor legate de linia de prelucrare în cauză și, pe de altă parte, în ceea ce privește calculul valorii producției comercializate. Deși consideră că problema eligibilității cheltuielilor este bine reglementată de Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, aceasta se întreabă dacă modificarea adusă, prin scrisoarea din

13 decembrie 2013 menționată anterior, programului operațional aprobat la 19 ianuarie 2010 are ca efect să facă aplicabilă noua metodă de calcul al valorii producției comercializate, prevăzută de Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

- 34 Pe fond, instanța de trimitere solicită, în primul rând, să se stabilească eventualele efecte asupra cuantumului ajutorului care trebuie plătit pentru anul 2014 pe care le au diversele scrisori ale autorităților austriece, și anume cea care aprobă programul operațional, cea care aprobă modificarea acestui program și cea care comunică ETG cuantumul aprobat al ajutorului. Mai exact, aceasta se întreabă dacă trebuie să considere valoarea producției comercializate care figurează în scrisorile menționate ca fiind obligatorie și neverificabilă de către instanță în cadrul acțiunii cu care este sesizată.
- 35 În această privință, ea susține că, potrivit dreptului austriac, are competența de a se sesiza din oficiu cu privire la problema legalității deciziei atacate în fața sa, chiar și în temeiul unui motiv care nu a fost invocat de ETG și chiar dacă procedura ar avea un rezultat nefavorabil pentru această societate. Totuși, ea nu ar putea efectua această examinare din oficiu dacă problema a fost deja soluționată într-o decizie anterioară care a devenit definitivă.
- 36 În al doilea rând, instanța de trimitere arată că are îndoieli cu privire la validitatea calculului valorii producției comercializate, atât în cazul în care acest calcul ar fi reglementat de Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, cât și în cazul în care acesta ar fi reglementat de Regulamentul nr. 1580/2007.
- 37 În al treilea rând, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă acțiunile legate de prelucrarea fructelor și legumelor pot face obiectul unui ajutor din partea Uniunii în cadrul unui program operațional al unei organizații de producători recunoscute în sectorul fructelor și legumelor și, dacă este cazul, în ce condiții.
- 38 În al patrulea rând, aceasta ridică problema conținutului criteriului de neeligibilitate pentru ajutorul prevăzut la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, în special în raport cu diversele versiuni lingvistice ale acestuia. Ea susține că refuzul ajutorului pentru linia de procesare a fost opus ETG pentru motivul „că această investiție consta într-o măsură realizată pe terenuri care aparțineau unui terț”. Or, dacă punctul 23 menționat ar fi interpretat în sensul că se opune în mod absolut ajutoarelor pentru investițiile realizate pe un teren care aparține unui terț, altfel spus fără ca solicitantul să poată dovedi, de la caz la caz, că există motive economice legitime pentru a investi în echipamente situate pe un teren care aparține unui terț, acesta ar putea fi, în opinia sa, nevalid.
- 39 În al cincilea rând, această instanță solicită să se stabilească, pentru cazul în care Curtea ar interpreta punctul 23 menționat ca fiind un „criteriu de excludere absolut” pentru investițiile realizate pe terenuri care aparțin unor terți, dacă ETG ar putea totuși să se prevaleze de principiul protecției încrederii legitime, din moment ce, în opinia sa, autoritățile austriece au fost întotdeauna informate că ETG instalează linia de prelucrare în cauză pe un teren care aparținea Ardo și au aprobat programul operațional respectiv în cunoștință de cauză.
- 40 În al șaselea și ultimul rând, instanța de trimitere arată că, în cazul în care Curtea ar interpreta dispozițiile în cauză într-un sens nefavorabil pentru ETG și/sau le-ar declara eventual nevalide pe unele dintre ele, Curtea ar putea fi confruntată cu o cerere din partea ETG având ca obiect limitarea efectelor hotărârii sale în timp. În această privință, ea precizează că se întreabă cum ar trebui să răspundă ea însăși la argumentele pe care ETG le-ar invoca în temeiul principiului securității juridice, pentru a contesta restituirea solicitată sau chiar pentru a obține plata unor sume care fac obiectul unor angajamente obligatorii, în cazul în care Curtea nu ar efectua nicio limitare a efectelor hotărârii sale în timp sau ar efectua o limitare care nu se extinde la ETG.

41 În aceste condiții, Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) a) Potrivit articolelor 65, 66 și 69 din Regulamentul [nr. 1580/2007], precum și (începând cu 2[2] iunie 2011) potrivit articolelor 64, 65 și 68 din Regulamentul [de punere în aplicare nr. 543/2011], decizia privind aprobarea programului operațional și a cuantumului fondurilor sau o modificare a acestei decizii, precum și decizia privind «cuantumul ajutorului aprobat», nu trebuie adoptate sub forma unei simple comunicări, ci, în mod formal (cel puțin provizoriu), sub forma unei decizii cu caracter obligatoriu, care poate fi contestată de către solicitant în mod anticipat, independent de contestarea deciziei finale (potrivit articolului 70 din Regulamentul nr. 1580/2007, respectiv a articolului 69 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011) referitoare la cererea privind plata (cuantumului final al) ajutorului?
- b) Dispozițiile dreptului Uniunii menționate la [prima întrebare litera (a),] trebuie interpretate în sensul că, la adoptarea acestor decizii (în dispozitivul deciziei), trebuie să se stabilească în mod obligatoriu și valoarea producției comercializate?
- c) Dreptul Uniunii, în special articolele 69 și 70 din Regulamentul [de punere în aplicare nr. 543/2011], trebuie interpretat în sensul că o instanță sesizată cu o acțiune introdusă împotriva unei decizii administrative, prin care, în cazul unei tranșe anuale a unui programului operațional, s-a soluționat o cerere de ajutor financiar acordat în cadrul unui program operațional, în conformitate cu articolul 103g alineatul (5) din Regulamentul [nr. 1234/2007], este împiedicată să examineze legalitatea calculului valorii producției comercializate ca bază pentru plafonul superior al cuantumului ajutorului, din cauza unei decizii definitive anterioare privind aprobarea programului operațional și al cuantumurilor fondurilor, precum și a unei decizii privind «cuantumul ajutorului aprobat»?
- d) În cazul unui răspuns negativ [la prima întrebare litera a), b) sau c),] Regulamentul [nr. 1234/2007], în special anexa I partea IX («Fructe și legume», în special «codul NC ex 0709 [...] Alte legume, proaspete sau refrigerate [...]»), și partea X («Produse din fructe și legume procesate», «codul NC ex 0710 [...] Legume, [...] congelate») trebuie interpretate în sensul că produsele din legume rezultate în urma tuturor proceselor efectuate după recoltare și constând în curățare, tăiere, opărire și congelare nu trebuie calificate drept produse în sensul anexei I partea IX, ci ca produse în sensul anexei I partea X?
- e) În cazul unui răspuns afirmativ la [prima întrebare litera d),] noțiunea «valoarea producției comercializate», utilizată la articolul 103d alineatul (2) din Regulamentul [nr. 1234/2007] trebuie interpretată în sensul că această valoare trebuie calculată prin determinarea producției excluzând etapa prelucrării, mai precis prin scăderea din aceasta a valorii procesului care constă în transformarea legumelor recoltate, curățate, tăiate și opărite în legume congelate?
- f) Articolul 51 alineatul (7) din Regulamentul [de punere în aplicare nr. 543/2011] trebuie interpretat în sensul că în ceea ce privește modalitățile de calcul al valorii producției comercializate, o organizație de producători care a depus un program operațional pentru anii 2010-2014, aprobat anterior datei de 20 ianuarie 2010, dar care a fost aprobat ulterior (la 13 decembrie 2013) cu modificări, în sensul utilizării unui alt mod de calcul al valorii producției comercializate, poate invoca «legislația aplicabilă în anul 2008» și după această modificare a programului operațional (așadar pentru ajutorul care trebuie achitat în anul 2014)?
- g) În cazul unui răspuns afirmativ la [prima întrebare literele e) și f)] articolul 52 alineatul (6) litera (a) și articolul 21 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul [nr. 1580/2007] sunt nevalide în măsura în care calculul valorii producției comercializate include și operațiunile de prelucrare a legumelor recoltate, prin care acestea sunt transformate în alte «produse enumerate în anexa I la Tratatul CE»?
- h) În cazul unui răspuns negativ la [prima întrebare litera f),] (și indiferent de răspunsul la restul întrebărilor), articolul 50 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul [de punere în aplicare nr. 543/2011] este nevalid?

- 2) a) Articolul 103c din Regulamentul [nr. 1234/2007] trebuie interpretat în sensul că, în cadrul «programelor operaționale în sectorul fructelor și în cel al legumelor», se permite numai promovarea producției de produse care pot fi clasificate în sensul părții IX din anexa I [din acest regulament], dar nu și promovarea unor investiții în procesarea unor asemenea produse?
- b) În cazul unui răspuns negativ la [a doua întrebare litera a),] în ce condiții și în ce măsură articolul 103c din Regulamentul [nr. 1234/2007] permite o astfel de promovare a investițiilor în domeniul prelucrării?
- c) Articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul [de punere în aplicare nr. 543/2011] este nevalid?
- 3) a) Punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare [nr. 543/2011] trebuie interpretată în sensul că singurul motiv pentru care nu se aprobă ajutorul este poziționarea pe teren străin?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la [a treia întrebare litera a),] punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare [nr. 543/2011] este nevalidă?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la [a treia întrebare litera a),] și al unui răspuns negativ la [a treia întrebare litera b),] reglementarea prevăzută la anexa IX punctul 23 la Regulamentul de punere în aplicare [nr. 543/2011] este o dispoziție clară și neechivocă în măsura în care nu protejează încrederea legitimă a unui operator economic, în pofida faptului că autoritățile naționale au cunoscut situația și i-au garantat sau aprobat schema de ajutor pentru activități desfășurate pe teren străin, dar care țin de exploatarea sa?
- 4) În situația în care Curtea nu limitează, în beneficiul persoanei interesate, efectele hotărârii (în sensul articolului 264 al doilea paragraf TFUE) care o prejudiciază prin introducerea unei noi interpretări a dreptului Uniunii sau prin anularea unui act juridic al Uniunii care era considerat valid, această persoană nu poate să invoce în fața unei instanțe naționale, într-un caz individual, principiul securității juridice, chiar dacă s-a făcut dovada bunei sale credințe?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la a treia întrebare litera a)

- 42 Prin intermediul celei de a treia întrebări litera a), care trebuie analizată în primul rând, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 trebuie interpretat în sensul că simplul fapt că o investiție realizată în cadrul unui program operațional menționat la articolul 60 alineatul (1) din acest regulament este amplasată pe un teren al cărui proprietar este un terț, iar nu organizația de producători în cauză, constituie, în temeiul primei dispoziții menționate, un motiv de neeligibilitate pentru ajutor a cheltuielilor suportate de respectiva organizație de producători pentru investiția menționată.
- 43 În această privință, trebuie arătat, cu titlu introductiv, că este contestată la instanța de trimitere decizia AMA din 12 octombrie 2015 privind plata soldului ajutorului financiar din partea Uniunii pentru anul 2014, în cadrul unui program operațional referitor la anii 2010-2014, program care a fost aprobat la 19 ianuarie 2010, adică înainte de adoptarea Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011. Cu toate acestea, în lipsa unei dispoziții tranzitorii contrare și având în vedere că articolul 149 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 abrogă Regulamentul nr. 1580/2007 și precizează că trimiterile la acesta din urmă se înțeleg ca trimiteri la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, este necesar să se constate că problema eligibilității acțiunilor realizate și a cheltuielilor efectuate pentru plata ajutorului menționat pentru anul 2014 este reglementată, într-adevăr, de dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011.

- 44 În plus, punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, care, astfel cum reiese din decizia de trimitere și din dosarul național transmis Curții, constituie dispoziția pe baza căreia achiziția liniei de prelucrare în cauză a fost declarată neeligibilă pentru ajutorul în discuție în litigiul principal și care a înlocuit punctul 22 din anexa VIII la Regulamentul nr. 1580/2007, nu a adus acestei din urmă dispoziții modificări relevante în ceea ce privește prezenta cauză.
- 45 Astfel, punctul 22 din anexa VIII la Regulamentul nr. 1580/2007 prevedea neeligibilitatea pentru programele operaționale a investițiilor sau a altor tipuri de acțiuni similare care nu erau „realizate în exploatarea”, printre altele a organizației de producători, în timp ce punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 se referă nu doar la exploatarea, ci și la „sediile” unei astfel de organizații. În consecință, în cazul în care o investiție se încadrează în criteriul de neeligibilitate prevăzut la punctul 23 menționat, aceasta se încadrează în mod necesar și în criteriul echivalent care era prevăzut la punctul 22 menționat.
- 46 În ceea ce privește interpretarea solicitată, trebuie amintit că articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 prevede că programele operaționale nu includ acțiunile sau cheltuielile menționate în lista din anexa IX la acest regulament. Această anexă IX enumeră la punctul 23, printre acțiunile și cheltuielile neeligibile pentru un ajutor în cadrul acestor programe operaționale, „[i]nvestiții sau alte tipuri de acțiuni similare care nu sunt realizate în exploatarea și/sau la sediile organizației de producători, ale asociației organizațiilor de producători sau ale membrilor săi producători sau ale unei filiale în situația menționată la articolul 50 alineatul (9) [din regulamentul menționat]”.
- 47 În speță, reiese din decizia de trimitere că Ardo, pe terenul căreia este instalată linia de prelucrare în discuție în litigiul principal, este un terț în raport cu ETG, organizația de producători reclamantă în litigiul principal. În aceste condiții, pentru a răspunde la întrebarea adresată, este suficient să se stabilească dacă expresia „în exploatarea și/sau la sediile organizației de producători” se referă exclusiv la exploatarea și/sau la sediile al căror proprietar este organizația de producători sau dacă trebuie reținută o altă interpretare.
- 48 Atât din cerințele aplicării uniforme a dreptului Uniunii, cât și din cele ale principiului egalității rezultă că termenii unei dispoziții a dreptului Uniunii care nu face nicio trimitere expresă la dreptul statelor membre pentru a stabili sensul și domeniul său de aplicare trebuie în mod normal să primească în întreaga Uniune o interpretare autonomă și uniformă (Hotărârea din 21 decembrie 2011, Ziolkowski și Szeja, C-424/10 și C-425/10, EU:C:2011:866, punctul 32, precum și jurisprudența citată).
- 49 Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu definește ceea ce trebuie să se înțeleagă prin investiții realizate „în exploatarea și/sau la sediile organizației de producători” și nu face nici trimitere la legislațiile naționale în ceea ce privește semnificația care trebuie reținută pentru acești termeni. Prin urmare, aceștia trebuie considerați, în scopul aplicării acestui regulament, ca desemnând o noțiune autonomă a dreptului Uniunii, care trebuie interpretată în mod uniform pe teritoriul tuturor statelor membre.
- 50 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, determinarea înțelesului și a conținutului termenilor pentru care dreptul Uniunii nu furnizează nicio definiție trebuie să fie făcută în conformitate cu sensul obișnuit al acestora în limbajul curent, ținând seama și de contextul în care sunt utilizați și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte (Hotărârea din 10 martie 2005, EasyCar, C-336/03, EU:C:2005:150, punctul 21, precum și Hotărârea din 3 septembrie 2014, Deckmyn și Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, punctul 19 și jurisprudența citată) și excluzând posibilitatea ca, în caz de îndoială, textul unei dispoziții să fie privit în mod izolat, prin raportare doar la una dintre versiunile sale lingvistice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2009, Horvath, C-428/07, EU:C:2009:458, punctul 35 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 11 iunie 2015, Pfeifer & Langen, C-51/14, EU:C:2015:380, punctul 34).

- 51 În speță, sensul obișnuit al expresiei în discuție nu permite, în sine, o interpretare fără echivoc a acesteia de la bun început. Astfel, expresia în cauză poate să se refere, în limbajul curent și în funcție de versiunile lingvistice, la o exploatație sau la un sediu care este proprietatea organizației de producători în cauză sau să se refere, mai general, la o exploatație sau la un sediu asupra căruia organizația de producători exercită o formă de control.
- 52 Cu toate acestea, pe de o parte, reiese în mod clar din contextul în care se înscrie punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 că investițiile realizate în exploatațiile și/sau la sediile unor terți în raport cu organizația de producători în cauză nu pot beneficia, în principiu, nici măcar în parte, de un ajutor prevăzut în cadrul unui program operațional.
- 53 Astfel, articolul 60 alineatul (6) din regulamentul menționat prevede că, în cazul în care se realizează investiții în exploatații individuale și/sau la sediile unor membri producători ai organizației de producători, statele membre se asigură că, cu excepția unor circumstanțe justificate în mod corespunzător, investițiile respective sau valoarea lor reziduală sunt recuperate în cazul în care membrul producător părăsește organizația. În mod similar, din considerentul (42) al regulamentului menționat rezultă că, pentru a se evita îmbogățirea nejustificată a unei persoane private care a renunțat la calitatea de membru al organizației în timpul vieții utile a investiției, organizației în cauză trebuie i se permită să recupereze valoarea reziduală a acesteia.
- 54 Pe de altă parte, obiectivele urmărite de Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 stabilesc de asemenea că numai organizațiile de producători recunoscute în conformitate cu dreptul Uniunii pot beneficia de ajutor financiar din partea Uniunii. În această privință, trebuie amintit, în plus față de considerentul (42) al acestui regulament, al cărui conținut este amintit la punctul precedent, că regulamentul menționat stabilește normele de aplicare a Regulamentului nr. 1234/2007 în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate. Or, din cuprinsul articolului 103b din acest din urmă regulament rezultă că finanțarea fondurilor operaționale ale organizațiilor de producători din sectorul fructelor și legumelor, la care poate contribui ajutorul financiar din partea Uniunii, poate fi utilizată numai pentru programele operaționale aprobate de statele membre în conformitate cu articolul 103g din același regulament.
- 55 Ar fi în mod vădit contrar economiei Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011, astfel cum este descrisă la punctele 52 și 53 din prezenta hotărâre, și acestui obiectiv ca terții să poată beneficia de ajutorul financiar respectiv. Situația s-ar prezenta însă astfel dacă s-ar admite că sunt eligibile pentru acesta investiții cu privire la care nu este garantat că sunt exclusiv în beneficiul organizației de producători în cauză.
- 56 În această privință, deși este adevărat că numai faptul că organizația de producători nu este proprietara exploatației sau a sediului în care este realizată investiția nu poate fi în mod necesar suficient, în principiu, pentru a se stabili că nu este cert că această investiție este realizată în beneficiul exclusiv al organizației respective, este cel puțin imperativ, pentru ca aceasta să fie considerată o cheltuială eligibilă în cadrul unui program operațional menționat la articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, ca investiția în cauză să fie realizată într-o exploatație și/sau la un sediu care, atât în drept, cât și în fapt, se află sub controlul exclusiv al organizației respective, astfel încât să fie exclusă orice utilizare a investiției menționate în beneficiul unui terț.
- 57 Punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, în măsura în care se referă la investiții realizate „în exploatațiile și/sau la sediile organizației de producători”, trebuie, în consecință, interpretat în sensul că se referă la investiții realizate în exploatații și/sau la sedii care, atât în drept, cât și în fapt, se află sub controlul exclusiv al organizației de producători în cauză, astfel încât să fie exclusă orice utilizare a investițiilor menționate în beneficiul unui terț.

- 58 După cum a susținut Comisia Europeană, numai această interpretare permitea protejarea intereselor financiare ale Uniunii și evitarea oricărei denaturări a concurenței între organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor.
- 59 În speță, din decizia de trimitere reiese că, deși linia de prelucrare în discuție în litigiul principal a fost achiziționată de ETG și este utilizată „sub supravegherea și responsabilitatea” acesteia, linia de prelucrare în cauză este instalată pe un teren care aparține Ardo, care a fost „pus la dispoziția ETG de către [aceasta] în temeiul unui contract de împrumut pentru instalarea și exploatarea mașinilor [care constituie linia de prelucrare]”. Investiția în cauză nu pare, așadar, să fi fost realizată într-o exploatare și/sau un sediu care, atât în drept, cât și în fapt, se află sub controlul exclusiv al ETG, astfel încât să fie exclusă orice utilizare a acesteia în beneficiul unui terț. Aplicarea criteriului de neeligibilitate pentru ajutor prevăzut la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 pare, prin urmare, justificată.
- 60 În această privință, este de asemenea important să se sublinieze că presupusa existență a unor „motive economice legitime” care ar justifica realizarea investiției în discuție în litigiul principal în exploatarea și/sau la sediul unui terț, asupra căruia organizația de producători în cauză nu exercită un control exclusiv, nu poate în niciun caz permite să se considere că acest criteriu de neeligibilitate nu este aplicabil în speță. Același lucru este valabil pentru alocarea contabilă a acestei investiții organizației de producători în cauză, precum și pentru existența unei presupuse „legături economice” a investiției menționate cu exploatarea organizației de producători sau pentru faptul că ar exista o „legătură operațională” între aceeași investiție și organizația respectivă. Astfel, asemenea motive nu permit nicidecum garantarea faptului că investiția în discuție în litigiul principal nu este utilizată în beneficiul unui terț.
- 61 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la a treia întrebare litera a) că punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, în măsura în care se referă la investiții realizate „în exploatarea și/sau la sediile organizației de producători”, trebuie interpretat în sensul că:
- simplul fapt că o investiție realizată în cadrul unui program operațional menționat la articolul 60 alineatul (1) din acest regulament este amplasată pe un teren al cărui proprietar este un terț, iar nu organizația de producători în cauză nu constituie, în principiu, în temeiul primei dispoziții menționate, un motiv de neeligibilitate pentru ajutor a cheltuielilor suportate de respectiva organizație de producători pentru investiția menționată.
 - punctul 23 din anexa IX menționată se referă la investiții realizate în exploatarea și/sau la sedii care se află, atât în drept, cât și în fapt, sub controlul exclusiv al organizației de producători în cauză, astfel încât să fie exclusă orice utilizare a investițiilor menționate în beneficiul unui terț.

Cu privire la a treia întrebare litera b)

- 62 Astfel cum reiese din considerațiile menționate de instanța de trimitere în cererea sa de decizie preliminară, a treia întrebare litera b) este adresată numai pentru situația în care punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 ar trebui interpretat în sensul că simplul fapt că organizația de producători în discuție în litigiul principal nu este proprietara terenului pe care este amplasată o investiție realizată în cadrul unui program operațional menționat la articolul 60 alineatul (1) din acest regulament constituie, în temeiul primei dispoziții menționate, un motiv de neeligibilitate pentru ajutorul în cauză a cheltuielilor suportate de respectiva organizație de producători pentru investiția menționată.
- 63 Din răspunsul la a treia întrebare litera a) rezultă că o astfel de interpretare nu poate fi reținută. Prin urmare, nu mai este necesar să se răspundă la a treia întrebare litera b).

Cu privire la a treia întrebare litera c)

- 64 A treia întrebare litera (c) este de asemenea adresată pentru situația în care punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 ar trebui interpretat în sensul că simplul fapt că organizația de producători în discuție în litigiul principal nu este proprietara terenului pe care este amplasată o investiție realizată în cadrul unui program operațional menționat la articolul 60 alineatul (1) din acest regulament constituie, în temeiul primei dispoziții menționate, un motiv de neeligibilitate pentru ajutorul în cauză a cheltuielilor suportate de respectiva organizație de producători pentru investiția menționată.
- 65 Astfel cum s-a constatat deja la punctul 63 din prezenta hotărâre, această interpretare nu poate fi reținută. Totuși, prin intermediul celei de a treia întrebări litera c), instanța de trimitere solicită în realitate să se stabilească dacă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, ETG se poate prevala de principiul protecției încrederii legitime în ceea ce privește legalitatea ajutorului care i-a fost acordat sau i-a fost promis pentru investiția în cauză. Or, astfel cum s-a arătat la punctul 59 din prezenta hotărâre, criteriul de neeligibilitate pentru ajutor prevăzut la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 pare să fie aplicabil acestei investiții, chiar dacă pentru un motiv diferit de cel avut în vedere de instanța de trimitere. În consecință, a treia întrebare litera c) rămâne relevantă și trebuie să primească un răspuns.
- 66 Prin intermediul întrebării menționate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că se opune ca, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, autoritatea națională competentă, pe de o parte, să refuze plata soldului ajutorului financiar care a fost solicitat de o organizație de producători pentru o investiție considerată în cele din urmă ca fiind neeligibilă pentru acesta în temeiul punctului 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 și, pe de altă parte, să solicite acestei organizații de producători restituirea ajutorului deja primit pentru investiția respectivă.
- 67 Împrejurările în discuție în litigiul principal se caracterizează prin faptul că, atunci când autoritatea austriacă competentă a aprobat programul operațional în cauză și a considerat astfel că investiția referitoare la achiziționarea liniei de prelucrare în discuție în litigiul principal era *a priori* eligibilă pentru ajutorul solicitat și atunci când a efectuat primele plăți parțiale aferente acestei investiții, autoritatea menționată era pe deplin conștientă de circumstanțele în care urma să fie instalată și exploatată această linie de prelucrare.
- 68 În această privință, trebuie amintit că orice exercitare de către un stat membru a unei puteri de apreciere asupra oportunității de a solicita sau de a nu solicita restituirea fondurilor Uniunii acordate în mod nejustificat sau nelegal ar fi incompatibilă cu obligația impusă, în cadrul politicii agricole comune, administrațiilor naționale de a recupera fondurile plătite în mod nejustificat sau nelegal (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 21 septembrie 1983, Deutsche Milchkontor și alții, 205/82-215/82, EU:C:1983:233, punctul 22).
- 69 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, principiul protecției încrederii legitime nu poate fi invocat împotriva unei dispoziții precise a unui text de drept al Uniunii, iar comportamentul unei autorități naționale însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii care este contrar acestuia din urmă nu poate crea, pentru un operator economic, o încredere legitimă privind posibilitatea de a beneficia de un tratament contrar dreptului Uniunii (Hotărârea din 1 aprilie 1993, Lageder și alții, C-31/91-C-44/91, EU:C:1993:132, punctul 35, precum și Hotărârea din 20 iunie 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, punctul 52).
- 70 În speță, din analiza celei de a treia întrebări litera a) rezultă că ajutorul în cauză a fost acordat în contradicție cu dispoziția prevăzută la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, interpretată în raport cu contextul din care face parte această dispoziție și cu obiectivul relevant urmărit de reglementarea aplicabilă.

- 71 În plus, la aprobarea programului operațional în cauză, era deja bine stabilit că, în cadrul finanțării politicii agricole comune, se impunea o interpretare strictă a condițiilor de preluare a cheltuielilor de către Uniune, gestionarea politicii agricole comune, în condiții de egalitate între operatorii economici din statele membre, opunându-se ca autoritățile naționale ale unui stat membru, printr-o interpretare largă a unei dispoziții determinate, să favorizeze operatorii din statul membru respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 februarie 1985, Italia/Comisia, 55/83, EU:C:1985:84, punctul 31 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Țările de Jos/Comisia, C-610/13 P, nepublicată, EU:C:2014:2349, punctul 41).
- 72 Având în vedere aceste elemente, este necesar să se constate că punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 constituie o dispoziție împotriva căreia nu poate fi invocat principiul protecției încrederii legitime.
- 73 În plus, autoritatea austriacă competentă nu se putea angaja în mod valabil să acorde ETG un tratament contrar dreptului Uniunii.
- 74 În consecință, prin aprobarea programului operațional în cauză și prin efectuarea primelor plăți aferente investiției în discuție în litigiul principal, autoritatea națională menționată nu a putut crea, în beneficiul ETG, indiferent de buna-credință a acesteia, o încredere legitimă că va beneficia de un tratament contrar dreptului Uniunii.
- 75 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la a treia întrebare litera c) că principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, autoritatea națională competentă, pe de o parte, să refuze plata soldului ajutorului financiar care a fost solicitat de o organizație de producători pentru o investiție considerată în cele din urmă neeligibilă pentru acesta în temeiul punctului 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 și, pe de altă parte, să solicite acestei organizații de producători restituirea ajutorului deja primit pentru investiția respectivă.

Cu privire la prima întrebare literele a)-h)

- 76 Prin intermediul primei întrebări literele a)-c), instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolele 65, 66 și 69 din Regulamentul nr. 1580/2007 și articolele 64, 65 și 68-70 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 trebuie interpretate în sensul că, atunci când o instanță națională este sesizată, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, cu o acțiune îndreptată împotriva unei decizii a unei autorități naționale privind o cerere de plată a soldului ajutorului financiar în cadrul unui program operațional, formulată în conformitate cu articolul 103g alineatul (5) din Regulamentul nr. 1234/2007, aceste articole se opun ca, în cadrul acțiunii respective, instanța menționată să se pronunțe din oficiu asupra chestiunii legalității metodei de calcul al valorii producției comercializate. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare literele a)-c), instanța de trimitere a adresat prima întrebare literele d)-h).
- 77 Cu toate acestea, este necesar să se constate că prima întrebare literele a)-c) și, în consecință, prima întrebare literele d)-h), sunt relevante numai în cazul în care din răspunsul la a treia întrebare litera a) ar rezulta că criteriul de neeligibilitate pentru ajutor prevăzut la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu putea fi aplicat investiției în discuție în litigiul principal. Or, din răspunsul la a treia întrebare litera a) rezultă că situația nu se prezintă astfel.
- 78 În consecință, nu este necesar să se răspundă la prima întrebare literele a)-h).

Cu privire la a doua întrebare literele a)-c)

- 79 Prin intermediul celei de a doua întrebări literele a) și b), instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 103c din Regulamentul nr. 1234/2007 trebuie interpretat în sensul că se opune ca, în cadrul unui program operațional în sectorul fructelor și legumelor, în sensul acestui articol, să se acorde un ajutor financiar din partea Uniunii pentru investiții în vederea prelucrării de fructe și legume și, în caz contrar, în ce condiții și în ce măsură sunt permise astfel de ajutoare. Prin intermediul celei de a doua întrebări litera c), această instanță solicită să se stabilească dacă articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, care prevede că anumite investiții și acțiuni legate de transformarea fructelor și legumelor în fructe și legume prelucrate pot beneficia, în anumite condiții de un ajutor, este valid.
- 80 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, întrebările referitoare la interpretarea dreptului Uniunii adresate de instanța națională în cadrul normativ și factual pe care îl definește sub răspunderea sa și a cărui exactitate Curtea nu are competența să o verifice beneficiază de o prezumție de relevanță. Refuzul Curții de a se pronunța asupra unei cereri formulate de o instanță națională este posibil numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică ori când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (Hotărârea din 16 decembrie 2008, Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, punctul 67, și Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, punctul 22). Același lucru este valabil atunci când întrebările adresate privesc validitatea unei dispoziții a dreptului Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 decembrie 2002, British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, C-491/01, EU:C:2002:741, punctele 34 și 35, precum și jurisprudența citată].
- 81 În speță, din decizia de trimitere și din dosarul național transmis Curții rezultă că singurul motiv pe care se întemeiază, în decizia atacată în cauza principală, refuzul achitării soldului ajutorului pentru linia de prelucrare în cauză și cererea de restituire a ajutorului deja primit pentru aceasta constă în aplicarea criteriului de neeligibilitate pentru ajutor prevăzut la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.
- 82 A răspunde la a doua întrebare literele a)-c) în această situație ar echivala, prin urmare, în mod vădit cu furnizarea unei opinii consultative cu privire la o chestiune ipotetică, contrar misiunii atribuite Curții în cadrul cooperării jurisdicționale instituite prin articolul 267 TFUE (Hotărârea din 24 octombrie 2013, Stoilov i Ko, C-180/12, EU:C:2013:693, punctul 47 și jurisprudența citată, precum și în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2013, Romeo, C-313/12, EU:C:2013:718, punctele 39 și 40).
- 83 În consecință, nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare literele a)-c).

Cu privire la a patra întrebare

- 84 Prin intermediul celei de a patra întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în lipsa unei limitări a efectelor prezentei hotărâri în timp, se opune ca principiul securității juridice să fie luat în considerare pentru a exclude restituirea unui ajutor plătit în mod nejustificat.
- 85 Cu titlu introductiv, este necesar să se constate că această întrebare este întemeiată pe premisa potrivit căreia Curtea nu a limitat efectele prezentei hotărâri în timp. Or, ETG a solicitat în esență o astfel de limitare în cazul în care Curtea va constata lipsa de validitate a uneia dintre dispozițiile dreptului Uniunii în discuție în litigiul principal. Cu toate acestea, în prezenta hotărâre, Curtea s-a limitat la interpretarea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii.

- 86 În schimb, guvernul austriac a solicitat Curții să limiteze efectele prezentei hotărâri în timp, în special în cazul în care Curtea ar considera că punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 trebui interpretat în sensul că investițiile realizate pe un teren care aparține unui terț nu sunt eligibile să beneficieze de un ajutor. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 59 și 61 din prezenta hotărâre, investițiile în discuție în litigiul principal nu par a fi eligibile să beneficieze de un ajutor din moment ce sunt realizate în exploatații și/sau la sedii care nu se află sub controlul exclusiv al organizației de producători în cauză. Prin urmare, este necesară pronunțarea cu privire la această solicitare.
- 87 În susținerea acesteia, guvernul menționat invocă riscul unor repercusiuni economice grave pentru societatea reclamantă în litigiul principal, care ar putea fi pusă în situația de a dispărea, precum și pentru sectorul fructelor și legumelor în ansamblu. În plus, punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 s-ar referi, în numeroase versiuni lingvistice, la existența unei legături operaționale între organizația de producători și investiția în cauză, creând astfel o nesiguranță obiectivă și importantă cu privire la conținutul dreptului Uniunii.
- 88 Potrivit unei jurisprudențe constante, interpretarea pe care Curtea o dă unei dispoziții de drept al Uniunii, în exercitarea competenței pe care i-o conferă articolul 267 TFUE, se limitează la a lămuri și a preciza semnificația și domeniul de aplicare ale acesteia, astfel cum trebuie sau cum ar fi trebuit să fie înțeleasă și aplicată de la intrarea sa în vigoare. Rezultă că dispoziția astfel interpretată poate și trebuie să fie aplicată de către instanță chiar și raporturilor juridice născute și constituite înainte de pronunțarea hotărârii asupra cererii de interpretare dacă, pe de altă parte, sunt întrunite condițiile care permit sesizarea instanțelor competente cu un litigiu referitor la aplicarea dispoziției respective (Hotărârea din 15 martie 2005, *Bidar*, C-209/03, EU:C:2005:169, punctul 66 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 22 septembrie 2016, *Microsoft Mobile Sales International* și alții, C-110/15, EU:C:2016:717, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 89 Numai în mod excepțional, în aplicarea principiului general al securității juridice inerent ordinii juridice a Uniunii, Curtea poate fi pusă în situația să limiteze posibilitatea oricărei persoane interesate de a invoca o dispoziție pe care a interpretat-o în scopul de a contesta raporturi juridice stabilite cu bună-credință. Pentru a putea impune o astfel de limitare, este necesară întrunirea a două criterii esențiale, și anume buna-credință a celor interesați și riscul unor perturbări grave (Hotărârea din 15 martie 2005, *Bidar*, C-209/03, EU:C:2005:169, punctul 67 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 22 septembrie 2016, *Microsoft Mobile Sales International* și alții, C-110/15, EU:C:2016:717, punctul 60 și jurisprudența citată).
- 90 Mai precis, Curtea nu a recurs la această soluție decât în circumstanțe bine determinate, atunci când, pe de o parte, exista un risc de repercusiuni economice grave, cauzate mai ales de numărul mare de raporturi juridice constituite cu bună-credință pe baza reglementării considerate ca fiind în mod legal în vigoare, și atunci când, pe de altă parte, reieșea că particularii și autoritățile naționale au fost determinați să adopte un comportament neconform cu reglementarea Uniunii ca urmare a unei incertitudini obiective și importante privind domeniul de aplicare al normelor Uniunii, incertitudine la care contribuisese eventual și comportamentul altor state membre sau al Comisiei (Hotărârea din 15 martie 2005, *Bidar*, C-209/03, EU:C:2005:169, punctul 69 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 22 septembrie 2016, *Microsoft Mobile Sales International* și alții, C-110/15, EU:C:2016:717, punctul 61 și jurisprudența citată).
- 91 În plus, revine statului membru care solicită o limitare a efectelor unei hotărâri preliminare în timp să prezinte în fața Curții cifrele care dovedesc riscul unor repercusiuni economice grave (Hotărârea din 7 iulie 2011, *Nisipeanu*, C-263/10, nepublicată, EU:C:2011:466, punctul 34 și jurisprudența citată, precum și prin analogie Hotărârea din 9 aprilie 2014, *T-Mobile Austria*, C-616/11, EU:C:2014:242, punctul 53).

- 92 În speță, în cererea sa de limitare a efectelor prezentei hotărâri în timp, formulată inclusiv pentru cazul în care Curtea ar fi declarat nevalide una sau mai multe dispoziții menționate de instanța de trimitere, guvernul austriac nu a detaliat deloc în ce mod interpretarea reținută la punctul 61 din prezenta hotărâre ar fi, ca atare, de natură să determine un risc de repercusiuni economice grave. În această privință, el s-a limitat la a menționa, în general, că lipsa limitării efectelor prezentei hotărâri în timp „ar putea determina consecințe potențial fatale” și la invocarea „unui număr mare de raporturi juridice”, fără a furniza niciun fel de date referitoare la numărul organizațiilor de producători care ar putea fi eventual afectate sau la sumele eventual implicate.
- 93 În consecință, nu poate fi considerată dovedită existența unui risc de repercusiuni economice grave, în sensul jurisprudenței citate la punctele 89 și 90 din prezenta hotărâre, de natură să justifice o limitare a efectelor prezentei hotărâri în timp. În consecință, nu este necesar să se limiteze efectele prezentei hotărâri în timp, fără a fi măcar necesar să se verifice dacă primul criteriu menționat la aceste puncte este îndeplinit.
- 94 În ceea ce privește aspectul dacă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, principiul securității juridice poate fi totuși invocat de ETG în fața instanței de trimitere, trebuie amintit că este de competența statelor membre, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) TUE, să asigure punerea în aplicare a reglementărilor Uniunii pe teritoriile lor respective, în special în cadrul politicii agricole comune (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 iulie 1998, Oelmühle și Schmidt Söhne, C-298/96, EU:C:1998:372, punctul 23, precum și jurisprudența citată).
- 95 În mod similar, rezultă din cuprinsul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193), menționat de AMA în decizia atacată în cauza principală și ale cărei dispoziții au fost preluate în esență la articolul 58 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549, și rectificare în JO 2016, L 130, p. 13), că statele membre trebuie să adopte, în cadrul politicii agricole comune, toate măsurile necesare pentru a recupera sumele pierdute ca urmare a neregularităților sau a neglijenței. Orice exercitare a unei puteri de apreciere asupra oportunității de a solicita sau de a nu solicita restituirea unor fonduri ale Uniunii acordate în mod nejustificat sau ilegal ar fi incompatibilă cu această obligație (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 iulie 1998, Oelmühle și Schmidt Söhne, C-298/96, EU:C:1998:372, punctul 23 și jurisprudența citată), astfel cum s-a amintit deja la punctul 68 din prezenta hotărâre.
- 96 Cu toate acestea, astfel cum a precizat Comisia, în lipsa prevederilor Uniunii, litigiile privind recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit în temeiul dreptului Uniunii trebuie să fie soluționate de instanțele naționale prin aplicarea dreptului intern, sub rezerva limitelor impuse de dreptul Uniunii, în sensul că modalitățile prevăzute de dreptul intern nu pot avea ca efect să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă recuperarea ajutoarelor necuvenite și că legislația națională trebuie aplicată în mod nediscriminatoriu în raport cu procedurile aplicabile pentru soluționarea cauzelor de drept intern de același fel (Hotărârea din 16 iulie 1998, Oelmühle și Schmidt Söhne, C-298/96, EU:C:1998:372, punctul 24 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 15 ianuarie 2009, Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank, C-281/07, EU:C:2009:6, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 97 Astfel, nu se poate considera contrar dreptului Uniunii faptul că în dreptul național, în materie de recuperare a prestațiilor financiare plătite nejustificat de administrația publică, se ia în considerare, pe lângă principiul legalității, principiul securității juridice, dat fiind că acesta din urmă face parte din ordinea juridică a Uniunii (Hotărârea din 19 septembrie 2002, Huber, C-336/00, EU:C:2002:509, punctul 56 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 21 iunie 2007, ROM-proiecten, C-158/06, EU:C:2007:370, punctul 24).

- 98 În special, acest principiu al securității juridice impune ca o reglementare a Uniunii să permită persoanelor interesate să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor pe care le instituie în sarcina acestora. Astfel, justițiabilii trebuie să aibă posibilitatea să își cunoască în mod neechivoc drepturile și obligațiile și să acționeze în consecință (Hotărârea din 21 iunie 2007, ROM-proiecten, C-158/06, EU:C:2007:370, punctul 25 și jurisprudența citată).
- 99 Or, în speță, din analiza celei de a treia întrebări litera a) rezultă că dispoziția prevăzută la punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, interpretată în raport cu contextul din care face parte această dispoziție și cu obiectivul relevant urmărit de reglementarea aplicabilă, permitea justițiabilului, beneficiar final al unui sprijin financiar din partea Uniunii, să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor impuse de aceasta, astfel încât era în măsură să își cunoască în mod neechivoc drepturile și obligațiile și să acționeze în consecință.
- 100 Acestea fiind spuse, interesul Uniunii de a recupera ajutoarele care au fost încasate cu încălcarea condițiilor de acordare a acestora trebuie să fie luat în considerare pe deplin în cadrul aprecierii intereselor în cauză, inclusiv în cazul în care s-ar considera, fără a aduce atingere celor amintite la punctul anterior, că principiul securității juridice se opune că beneficiarul ajutorului să fie obligat la restituirea acestuia (Hotărârea din 19 septembrie 2002, Huber, C-336/00, EU:C:2002:509, punctul 57 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 21 iunie 2007, ROM-proiecten, C-158/06, EU:C:2007:370, punctul 32).
- 101 În plus, beneficiarul ajutorului este în măsură să conteste restituirea acestuia doar cu condiția să fi fost de bună-credință în ceea ce privește corectitudinea acestuia (Hotărârea din 19 septembrie 2002, Huber, C-336/00, EU:C:2002:509, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 102 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la a patra întrebare că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în lipsa limitării efectelor prezentei hotărâri în timp, nu se opune ca principiul securității juridice să fie luat în considerare pentru a exclude restituirea unui ajutor plătit în mod nejustificat, cu condiția ca cerințele prevăzute să fie identice cu cele prevăzute pentru recuperarea prestațiilor financiare pur naționale, ca interesul Uniunii să fie luat în considerare pe deplin și ca buna-credință a beneficiarului să fie dovedită.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 103 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

- 1) **Punctul 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate, în măsura în care se referă la investiții realizate „în exploatațiile și/sau la sediile organizației de producători”, trebuie interpretat în sensul că:**
 - **simplul fapt că o investiție realizată în cadrul unui program operațional menționat la articolul 60 alineatul (1) din acest regulament este amplasată pe un teren al cărui proprietar este un terț, iar nu organizația de producători în cauză nu constituie, în**

principiu, în temeiul primei dispoziții menționate, un motiv de neeligibilitate pentru ajutor a cheltuielilor suportate de respectiva organizație de producători pentru investiția menționată;

- **punctul 23 din anexa IX menționată se referă la investiții realizate în exploatații și/sau la sedii care se află, atât în drept, cât și în fapt, sub controlul exclusiv al organizației de producători în cauză, astfel încât să fie exclusă orice utilizare a investițiilor menționate în beneficiul unui terț.**
- 2) Principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, autoritatea națională competentă, pe de o parte, să refuze plata soldului ajutorului financiar care a fost solicitat de o organizație de producători pentru o investiție considerată în cele din urmă ca fiind neeligibilă pentru acesta în temeiul punctului 23 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 și, pe de altă parte, să solicite acestei organizații de producători restituirea ajutorului deja primit pentru investiția respectivă.**
- 3) În împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în lipsa limitării efectelor prezentei hotărâri în timp, nu se opune ca principiul securității juridice să fie luat în considerare pentru a exclude restituirea unui ajutor plătit în mod nejustificat, cu condiția ca cerințele prevăzute să fie identice cu cele prevăzute pentru recuperarea prestațiilor financiare pur naționale, ca interesul Uniunii Europene să fie luat în considerare pe deplin și ca buna-credință a beneficiarului să fie dovedită.**

Semnături